

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 84. Donationes gratuitæ an & qualiter sint materia Simoniaë.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

quam probabilius tenet Castrop. *num. 6.* cum Ugol. *tab. 1. c. 10. §. 3. n. 3.* & Suar. *cit. c. 18. in fine.* Si doceatur Christianus solum ad iuvandam memoriam & exercendam illam. Esse verò Simoniacum, si tradatur ad confirmandum illum in fide, & operandum juxta illam, eò quòd introductio talis, utpote ad finem supernaturalem ordinata, sit opus supernaturale; idque à fortiore, si sit instructio infidelis, ut ad fidem convertatur, & maxime facta in baptismo, cum sit Ministerium Ecclesiasticum. Tradunt præter cit. AA. Less. *l. c.* & Soto *l. c. q. 7. a. 1. in fine.* Idemque dicendum de concione habita ad infideles convertendos, fideles in fide conservandos, incitandosque ad operandum juxta illam. Idque quia est maximè spiritualis, tam ex parte finis, quam ex parte principii, cum concionatores sint ministri Dei & loco illius subrogati. D. Thom. *l. s. a. 3. ad 2.* & ibi Cajet. Angel. *V. Simonia num. 9.* Holt. *in summa l. 6. tit. 5. Less. num. 79.* Suar. *cit. c. 18. n. 2.* Castrop. *l. cit. n. 7.* Plura de his ad *tit. 5.*

Quæst. 84. Donationes gratuita, an & qualiter sint materia Simonie?

1. Resp. Primò: Donationem rei temporalis etiam gratuitam seu absque omni pacto & obligatione pro consequenda re spirituali prohiberi posse ab Ecclesia ob reverentiam rerum Spiritualium, ne commutari videantur cum temporalibus, extra controversiam est: Et ita expressè Cardenas *in crisi super 46. propositiones damnatas ab Innoc. XI. dissert. 27.* cujus rationem fide apud me *in foro benef. n. 3. 4. 7. 46.* Atque ita, si talis donatio fiat stante prohibitione, peccati contra religionem, adeoque Simoniacum, tenet Suar. *tom. 1. de relig. l. 4. de Simon. c. 40. à n. 1.* apud Castrop. *l. c. p. 5. n. 1.* Carden. *l. c. n. 74.* Quæ in contrarium opponi possunt, vide diluta à me *l. c. n. 3. § 4.* Castrop. tamen *num. 6.* inquit se nullam donationem talem gratuitam intuitu religionis prohibitam aut ut Simoniam damnatam invenire (de quo vide me *l. c. n. 5.*) uti nec onerosam, quæ emptio & venditio non sit extra materiam beneficentiam; & in foro conscientiarum, & in foro externo, quomodocumque donatio fiat cum onere dandi spirituale, nisi ab Ecclesia sit approbata, præsumatur fieri pro spirituali in commutationem illius, & ut Simoniam puniri. Porro ex quibus in dubio, utrum donatio sit merè gratuita, an verò per modum pretii aut compensationis colligatur, v. apud me *l. c. n. 6.* Ad illud etiam, quod præcipue in contrarium assertur ex *Titid. Sess. 21. c. 1. de reformatione;* ubi ait: *Quoniam ab Ecclesiastico ordine omnis avaritia suspicio abesse debet, nihil pro collatione quorumcumque ordinum, etiam clericalis consura, nec pro litteris dimissorias, aut testimonialibus, nec pro sigillo, nec alia quacumque de causa etiam sponte oblatum, Episcopi aut alii collatores & eorum ministri quovis preteritu accipiant;* ad illud, inquam, dicit cum Suar. *tom. 5. in 3. part. d. 31. n. 23. in fine.* & Less. *l. c. du. 30. n. 61. in fine,* ex mente Concilii non committi Simoniam per talis donationes etiam de

Jure Ecclesiastico, cum solum prohibeat tanquam affectum avaritiæ, ut patet ex principio hujus decreti. Et licet postea addat Concilium, contrarias consuetudines favere Simoniacæ pravitati, non esse satis, ut sit Simonia. Ad hæc decretum hoc non intelligendum de iis, qui obtento jam ordine aliquid dant spontaneè, aut quasi coactè, ut obtinere possint litteras dimissorias, quia talis datio non procedit ex ambientis petitione; sed de danribus spontaneè ante Ordinum susceptionem, deque illis, qui postmodum ex obligatione antecedente donant, tradit Castrop. *l. c. n. 2.* citans pro hoc Less. *l. c. n. 62.* Salzedo *in pract. crim. c. 27.* & alios. Idemque esse, si quid coactè det pro admissione ad professionem, quia videretur esse quædam redemptio vexæ, ut Rebuff. *tit. quot modis benef. acquirit. n. 13.* Garc. *de benef. p. 8. c. 1. à n. 93.* quibus favore dicit Suar. *de relig. tom. 1. l. 4. c. 48. q. 11.* Ac denique cum eod. Less. tenet accipientes excusari posse consuetudine, quæ, etsi corruptela videatur ob speciem mali, talis tamen non sit, quamdiu non exigitur temporale in commutationem spiritualis. Et licet talia statuta & consuetudines etiam immemorales eo tempore existentes abolerentur, non tamen irritaverit denuo nascituras, ubi tempus requisitum ad consuetudinem contra legem canonicam compleverint.

2. Resp. Secundò: Simoniacum est dare temporale pro spirituali tanquam gratuitam compensationem illius, ut constat ex damnata ab Innoc. XI. hac propos. *dare temporale pro spirituali non est Simonia, quando temporale sit solum gratuita compensatio.* Hanc *Quæst.* à me ex professo tractatam v. *in foro benef. p. 3. q. 745.* Ubi etiam, qualiter talis donatio compensativa distinguatur à donatione simpliciter gratuita. Item an committatur Simonia per communem illum modum & praxin, quæ sollicitantes & rogantes pro re aliqua spirituali uti solent dicendo: dignetur esse memor mei, vel, quæso, conferat aut procuret mihi hoc beneficium, exhibebo me gratum; non ero ingratus; promitto me futurum gratum; & in me; sum vir honestus.

Quæst. 85. An & qualiter circa jus percipiendi decimas Ecclesiasticas committatur, aut non committatur Simonia?

Resp. Jus decimarum Ecclesiasticarum propriè & formaliter & secundum primariam institutionem sumptum, quatenus nimirum in titulo spirituali fundatum vendi aut permutari nequit sine Simonia, Laym. *Theol. mor. l. 4. Tr. 6. c. 6. num. 2.* juxta communem, arg. *c. ult. de rer. permut.* Secus est de eo materialiter sumpto pro sola utilitate fructuum percipiendorum præcisè à spirituali jure, quod vendi, locari, aliterve permutari, etiam laicis prohibitum non est, utpote quod ut tale temporale, & æstimationem recipit, quod qualiter fiat, vide apud me *in foro beneficiis p. 1. q. 474. Sc. & pluribus qq. sequent.*